

אמרתי לו שגם אנו נגד חלוקה ונהיה מוכנים לוותר על מדינת
 יהודית אם יובנה לנו חופט עליה לא"י ולעבר הירדן, לא בצורה שהוא
 מציע, כלומר חנה המסוה על חופט עליה כקליח (מכלי להזכיר במפורש
 עליה יהוים) - אלא אם הערבים יכירו מעקבא בעקרון שאנו שבים לתנאי
 בזכות, שאין אנו מהגרים, זרים, כפי שהזכיר ציר עיראק בגנף, וכל
 שיש לנו הזכות ביהודים לשוב לארץ.

כי יקבע אז שעור העליה ? שאל.

אמרתי: נהיה מוכנים לדון על פרכים אלה אם העקרון יקובל ע"י
 הערבים. גם אין אנו יכולים להכיר במכונניה ערבית - נמשיך לשלוח
 עצמי על הארץ ולקשרה עם הארצות השכנות. הכרה במכונניה ערבית
 פירושה שהערבים ישרו חמיד רוב, בטעה שעליה לפי יכולת הקליטה הכלכלית
 מאפשרת רוב יהודי, ולא החכנ מכונניה ערבית כשהיה רוב יהודי.
 אולם הכעתי דעתי שכרוע זה אינו רואה אפשרות ריאקיה, מעשים
 למותם על כפיס זה, כי מנהיגי הערבים מחנודים לעליה.
 פילכי שולל זאת. בעזרה אכן פעוד אפשר להגיע לידי המטב.
 פילכי גומר עכשיו כפרו על דרום ערב, ובנובמבר יגיע ליצרים,
 ומטב במכונניה לערב. הזמנתיו לבקר עם אשתו בארץ ולהתארח אצלי. אשתו
 קבלה החזמנה.

הוא שאל בשחוק - אם לא יתרגוהו בארץ. אמרתי - לאיני ערב

לחיי - כי אין לי השפעה על יודרים.

הוא אמר שהיה רוצה לחיות חרשיים באחד ממסקי העובדים - כי

הוא רוצה לעמוד על דוח הנועמיו.